

BETHLEHEMS BORNPUT

Predikant: Ds. J.J. Roodsant

Datum: 11 Januari 2008

Tekst: 2 Samuël 23 vers 15

1- De lust tot dit water

2- verkrijgen van dit water

3- een eindigen in God met dit water

Votum: "Onze hulp en onze enige verwachting zij voor dit avonduur in de Naam des Heeren Heeren, Die de hemel en de aarde geschapen heeft, Die trouwe houdt tot in eeuwigheid, en Die nooit laat varen enig zaligmakend werk Zijner handen. Genade zij u en vrede, barmhartigheid en vertroosting van God de Vader die zondaren zaligt, van God de Zoon die het verlorene zoekt, en van God de Heilige Geest, Die het verdorvene vernieuwt. AMEN."

Gemeente, wij willen met elkaar zingen uit de 25ste Psalm en daarvan het zevende zangversje: "Gods verborgen omgang vinden zielen waar Zijn vrees in woont; 't heilgeheim wordt aan Zijn vrinden, naar Zijn vreêverbond getoond." En wat er verder volgt uit het zevende zangversje van Psalm 25.

*Gods verborgen omgang vinden
zielen, waar Zijn vrees in woont;
't heilgeheim wordt aan Zijn vrinden,
naar Zijn vreêverbond, getoond.
'd Ogen houdt mijn stil gemoed
opwaarts, om op God te letten:
Hij, Die trouw is, zal mijn voet
voeren uit der bozen netten.*

De schriftlezing vindt u in het Oude Testament en wel in het tweede boek Samuël, het 23ste hoofdstuk, te beginnen bij vers 8 en we willen doorlezen naar vers 17. Wij noemden u 2 Samuël 23 vers 8 tot en met 17.

Doch vooraf willen we belijdenis doen van het algemeen en ongetwijfeld Christelijk geloof.

1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onzen Heere;
3. Die ontvangen is van den Heiligen Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dage wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtigen Vaders;
7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in den Heiligen Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene, Christelijke Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Dan willen we nu lezen uit Gods heilig en onfeilbaar woord, 2 Samuël 23, te beginnen bij vers 8.

"Dit zijn de namen der helden, die David gehad heeft: Joscheb Baschébeth, de zoon van Tachkemóni, de voornaamste der hoofdlieden. Deze was Adino, de Ezniet, die zich stelde tegen achthonderd, die van hem verslagen werden op eenmaal. En na hem was Eleázar, de zoon van Dodo, zoon van Ahóhi, deze was onder de drie helden met David, toen zij de Filistijnen beschimpten, die aldaar ten strijde verzameld waren, en de mannen van Israël waren opgetogen. Deze stond op, en sloeg onder de Filistijnen, totdat zijn hand moede werd, ja, zijn hand aan het zwaard kleefde; en de HEERE wrocht een groot heil ten zelven dage; en het volk keerde wederom hem na, alleenlijk om te plunderen. Na hem nu was Samma, de zoon van Age, de Harariet. Toen de Filistijnen verzameld waren in een dorp, en aldaar een stuk akkers was vol linzen, en het volk voor het aangezicht der Filistijnen vluchtte; zo stelde hij zich in het midden van dat stuk, en verlostte dat, en sloeg de Filistijnen; en de HEERE wrocht een groot heil. Ook gingen af drie van de dertig hoofden, en kwamen in den oogst tot David, in de spelonk van Adullam; en de hoop der Filistijnen had zich gelegerd in het dal Rafaim. En David was toen in een vesting; en de bezetting der Filistijnen was toen te Bethlehem. En David kreeg lust, en zeide: Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is? Toen braken de drie helden door het leger der Filistijnen, en putten water uit Bethlehems bornput, die in de poort is, en droegen het, en kwamen tot David; doch hij wilde dat niet drinken, maar goot het uit voor den HEERE. En zeide: Het zij verre van mij, o HEERE, dat ik dit zou doen; zou ik drinken het bloed der mannen, die heengegaan zijn met gevaar van hun leven? En hij wilde het niet drinken. Dit deden die drie helden."

Tot zover. Dan willen we nu trachten om Gods heilig aangezicht te zoeken in gemeenschappelijk gebed.

Gebed.

Dan willen we met elkaar zingen uit de 63ste Psalm en daarvan het eerste en het derde zangversje: "O God, Gij zijt mijn toeverlaat! Mijn God, U zoek ik met verlangen, zo ras wij 't morgenlicht ontvangen bij 't krieken van de dageraad." En wat er verder volgt uit het eerste en het derde zangversje van Psalm 63.

*O God, Gij zijt mijn toeverlaat!
Mijn God, U zoek ik met verlangen,
zo ras wij 't morgenlicht ontvangen
bij 't krieken van de dageraad.
O HEER', mijn ziel en lichaam hijgen
en dorsten naar U in een land,
dat dor en mat van droogte brandt,
waar niemand lafenis kan krijgen.*

*Dan zou ik voor Uw Godd'lijk oog
Uw deugden al mijn leven prijzen
en in uw naam mijn zang doen rijzen,
mijn handen heffen naar omhoog.
Mijn ziel zou nieuwe kracht ontvangen,*

*verzadigd als met vet en smeer,
mijn mond zou U vol vreugd, o HEER',
verheffen in zijn lofgezangen.*

Geliefden, met de hulp des Heeren en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij 2 Samuël 23, het gedeelte dat we samen hebben gelezen en daarvan nader het 15e vers. Wij noemden u 2 Samuël 23 vers 15, waar des Heeren Woord aldus luidt:

"En David kreeg lust, en zeide: Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?"

Als aandachtspunten noem ik u ten eerste:

De lust tot dit water;

Ten tweede:

Het verkrijgen van dit water;

En ten derde:

Een eindigen in God met dit water.

Geliefden, in ons tekstgedeelte worden de dertig helden van koning David genoemd, met de eerste drie helden als de voornaamste der hoofdlieden. En vervolgens wordt er iets verteld over het begin van David's regering over alle stammen van Israël nadat hij zeven jaren koning in Hebron is geweest! Ja, geliefden, in 2 Samuël 5 wordt ons de situatie van ons tekstgedeelte heel precies uit de doeken gedaan. Dan wordt ons getoond in welke omstandigheden ons tekstgedeelte plaatsvindt. En daardoor vernemen we dat de Filistijnen als ze gehoord hebben dat David koning is geworden over geheel Israël, hem komen opzoeken, om hem te bestrijden. Want geliefden, die David kennen ze wel. Want David, de van God geroepen, en door de Heilige Geest gezalfde koning van Israël, o, hij heeft die reus Goliath verslagen! En hij heeft de Filistijnen daarna talloze nederlagen toegebracht, in de Naam en de kracht des Heeren! En nu de Filistijnen vernemen dat David koning is over het gehele rijk, nu trekken ze op om hem te bekampen. En nu lezen we zelfs van hen, geliefden, dat ze zich gelegerd hebben in het dal Rafaïm, dat is het reuzendal. En dat ze Bethlehem hebben bezet. Ja, dat ze blijkbaar op het oog hebben om het centrum van de graanvlakte te bezetten; en om dus de oogst van Israël te stelen of te verbranden. Als dat gebeurt, dan zal er armoede zijn. Dan zal er honger zijn! Dan zal de toekomst van Israël in gevaar worden gebracht. Want geliefden, als David hoort van de Filistijnse invasie, dan verzamelt hij zijn leger. Dan roept hij zijn dertig helden bijeen, en dan komt hij samen in een vesting vlakbij Bethlehem, om daar te beraadslagen hoe ze de Filistijnen een slag zullen toebrengen. En als David dan daar is, op die plaats, o geliefden dan gebeurt er iets kostelijks met hem, waar al Gods ware kinderen kennis aan hebben! En wat hoop ik daarom dat u er ook iets van weten mag. Want dan wordt het hart van David door de trekkende liefde des Heeren hemelwaarts getrokken. En dan is hij als het ware die hele oorlog met de Filistijnen vergeten. Dan is hij zichzelf volkomen kwijt. En dan heeft hij alleen nog maar aandacht voor de Heere. En dan verzucht hij met ons tekstvers: *"Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?"*

O geliefden, eigenlijk zegt David dat stil bij zichzelf en stil in zichzelf. En David spreekt dat eigenlijk verlangenderwijze, hunkerenderwijze, zuchtenderwijze, omdat de Heilige Geest de lust tot dit water, aldus ons **eerste aandachtspunt**, in zijn hart heeft gegeven; en omdat zijn ziel is gaan schreeuwen naar dat levende water, waarover Psalm 42 komt te spreken. Want geliefden, dat water waarover David spreekt, dat is het water des Levens! Dat water, waar David naar verlangt, dat is het beeld van het leven; ja dat is het beeld van het leven uit God en door God en tot God! David, o, hij hunkert door het werk des Geestes in zijn ziel naar het ware leven. En geliefden, dus hunkert David ten diepste naar Christus, Die het Water des Levens is; Die niet alleen de Bron is waaruit het water des Levens voortkomt, maar Die zelf het Water des Levens is. O, David ziet er zo naar uit, om bij God vandaan gelaafd te worden met die allerliefste Hemelse Zaligmaker. Met Hem, Die Zichzelf zal geven aan het vloekhout van Golgotha; Die daar de dood zal overwinnen! Die daar de duivel de kop zal vermorzelen en Die die waarachtige gemeenschap met de Drie-enige God weer mogelijk zal maken. O, David hunkert om in Christus verslonden te raken, om in Christus opgelost te worden; en om zichzelf te mogen verliezen in de verheerlijking van Gods Naam. O geliefden, David ziet als het ware voor zich, wat Johannes eeuwen later op Patmos voor zich mag zien. Want dan ziet hij als het ware een zuivere rivier van het Water des Levens als kristal voortkomende uit de Troon van God en het Lam. En dan hunkert hij ernaar om door dat Water te worden vervuld! Om door Christus te worden vervuld en om uit- en door Christus de Drie-enige God te verheerlijken. Ach, begrijpt u dat David even van de aarde weg is? En begrijpt u, dat David er zo naar uit ziet om God groot te maken, uit- en door Christus? Geliefden, David was een waarachtig kind des Heeren. En daardoor kende David dat bevindelijke leven met God, die verborgen omgang in de stille binnenkamer. Och en dan kan ik het niet laten om u te vragen, of u daar ook al iets van weet. Och geliefden, we kunnen over zoveel dingen spreken. En we kunnen soms heel gevoelig onder woorden brengen hoe het is in de omgang met de Heere, maar dat alles doet u geen nut ten dage der verbolgenheid! Want ge zult die verborgen omgang met de Heere bevindelijk moeten kennen! David weet daarvan, o, David heeft daardoor ook zulke kostelijke Psalmen mogen neerschrijven. En David, hij weet zich zo volkomen afhankelijk van de inkomsten, van dat Water des Levens, van de belevenissen met Christus, uit Christus en door Christus, dat hij daar roept: "Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?" Ja, zoals het hijgend hert der jacht ontkomen, schreeuwt naar de frisse waterstromen, zo schreeuwt de ziel van David om dat Water des Levens, om die Zaligmaker en Heiland, die Vorst des Levens; en om de Zoon des Heeren in de armen te mogen vallen en om uit Hem en door Hem en voor Gods ogen te mogen verschijnen; en in Gods Huis Zijn Naam te mogen grootmaken.

O geliefden, hebt u dit verlangen dan al in waarheid leren kennen? En voelt u, hoe dat hart van David eraan toe is op dat moment, omdat u zelf dat ook kent? Omdat er ook in uw leven van die ogenblikken zijn dat ge daar op uw knieën ligt te roepen en te smeken om dat Water des Levens bij God vandaan? En geliefden, dan vinden we bij David een bijzondere lust tot dit water uit Bethlehems bornput. O, David ziet niet uit naar water waar dan ook vandaan, maar uit Bethlehems bornput! En 'Bethlehem' betekent 'broodhuis'. O geliefden, dan is het David te doen om water en brood! Om geestelijk water en geestelijk brood, om geestelijk voedsel! Ja, om bij God vandaan door Christus gevoed en gelaafd te worden, tot de volmaakte verheerlijking van Gods Naam. Ja, och David verlangt er zo naar, geliefden, om nu

in de armen van die Hemelse Brudegom weg te zinken. En om de kussen van Zijn mond te gevoelen; en om het te zeggen met de Bruid uit het Hooglied: Mijn Liefste, mijn Liefste is mijn! O, dat kent toch al dat ware volk des Heeren! En daar zijn toch ogenblikken, in het leven van dat volk, dat ze daar zo vervuld van zijn. Dat ze hunkeren naar Hem, die hun alles is, om de Naam des Heeren groot te maken! Maar geliefden, weet ge daar dan persoonlijk al van? Want ge kunt wel beseffen dat dat door u gekend moet worden! Maar als ge het niet in waarheid bevindelijk kent, door het werk van de Heilige Geest in uw ziel, dan moet ge er maar op rekenen dat ge nog alles mist om God eeuwig groot te maken. Want, als ge daar een vreemdeling van zijt, dan zijt ge een vreemdeling van het allerdiepste en belangrijkste werk des Heeren in uw ziel. Dan zijt ge een vreemdeling van Christus. Want geliefden, waar de Heilige Geest in waarheid een mensenkind komt te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel; en waar een mensenkind in waarheid en in de volle beleving des harten tot een goddeloze wordt, die alleen nog maar verloren kan gaan, onder en door het verdoemende en wraakoefenende recht Gods; daar krijgt zo één niet alleen een oog op Christus, de van God gegeven Heiland, maar daar krijgt zo één ook de lust in de ziel om Hem te kennen en vervolgen te kennen. Om Hem te beminnen en om in de dadelijkheid in Hem zich kwijt te raken. Ja daar komt de lust tot dit water, dit Water des Levens, Christus, het hart en de ziel te vervullen en daar kan het dan niet anders geliefden, of daar schreit zo'n mens: "Geef mij Jezus of ik sterf; want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf!"

O geliefden, dan zijn er zo ontzettend veel; en misschien ook wel in ons midden, die denken door hun godsdienstigheid en door hun vroomheid en door hun rechtzinnigheid en oppassendheid bij Gods volk te mogen behoren, maar die nog nooit in de woestijn der ontdekking zijn gebracht. En die nog nooit iets hebben leren kennen van het overtuigende, ontgrondende, ontkledende en afsnijdende werk van de Heilige Geest. Die het nog nooit hebben meegemaakt, dat alle zelf gelegde grondjes tot de zaligheid werden vernield, en dat de gaten in het kleed van eigenvroomheid vielen. Ja, dan zijn er zo ontzettend veel vrome mensen, zogenaamd vrome mensen, die hun handen en hun zakken vol hebben met beloften en die daarmee voor de Rechter van hemel en aarde menen te verschijnen. Maar die nog nooit in waarheid tot een dief en een huichelaar en een leugenaar en een eerover Gods zijn geworden, om een walg te krijgen van zichzelf. En dan zijn er zoveel zogenaamd bekeerde mensen, die uren kunnen vertellen over alles wat zij hebben beleefd en gevoeld en meegemaakt. Maar die nog nooit in de vierschaar Gods zijn gebracht en die nog nooit het hoofd op het blok hebben moeten leggen; en die nog nooit Gods recht hebben moeten billijken en toevallen, om uit te roepen: "Verloren, verloren, voor eeuwig verloren!"; en om hun toekomst slechts te zien, in het hellevuur. En geliefden, wat zou het erg zijn, als u zich nu bij uw naam hoort noemen. Want als ge daarmee de eeuwigheid in gaat, dan zult ge uit de mond van die Rechter van hemel en aarde niets anders vernemen dan "Gaaf weg van Mij, gij vervloekte, in het eeuwige vuur!", om in het vuur van de hel eeuwige smarten te lijden. Want geliefden, dan hebt ge Christus nog nooit in waarheid van Israëls God geschonken gekregen, van achter het recht. En Gods Woord zegt het zo duidelijk, in 2 Korinthe 5 vers 17: "Indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel." Voor dezulken is het oude voorbij gegaan en is alles nieuw geworden. Om in nieuwheid des levens uit en door Christus God groot te maken.

O geliefden, zie het daarom toch eens na, in uw leven, hoe het met u is. Het is nog het heden der genade! En ik heb u niet over voor de hel! En wat zou het toch erg zijn, als het vannacht eeuwigheid voor u werd en ge op duizend vragen geen antwoord kon geven. Want dan zult ge nergens anders terecht komen dan in die poel van vuur en sulfer, om eeuwig te kermen. O, dan wordt ge vanavond nog zo ernstig gewaarschuwd, geliefden! David, hij heeft lust gekregen, om zich in Christus kwijt te raken, het Water des Levens. En daardoor roept hij het als het ware uit, in zielsverlangen en in zielsvervoering: "Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?" Och geliefden, hoort u, dat de lust van David dus niet zijn bekering is? Dat de lust van David evenmin alles is wat hij heeft mogen meemaken en mogen ervaren? Want al is het groot als een mensenkind van de Heere veel beleven mag, maar het zal om de Heere Zelf moeten gaan. En daar gaat het David om, geliefden. Het gaat David om Christus, het Water des Levens! Het gaat David om die allerliefste Heiland en Verlosser, die Borg en Zaligmaker; o, hij wil wegsmelten in Hem, Die Zijn Leven borg zal zetten om daar dat volk van eeuwigheid uitverkoren, te zaligen. Och geliefden, David heeft dus echt geen lust in gewoon water, want gewoon water was er genoeg, maar David heeft genadelust. David heeft lust in het Water des Levens. En daarom heeft David ook niet aan één van zijn helden gevraagd om water te gaan halen. Want er is geen mens die je het leven bij God vandaan geven kan! Er is geen mens die je Christus geven kan! O, daar kun je alleen God om smeken en Die kun je alleen bij God vandaan ontvangen en daarom schreeuwt zijn ziel tot God en daarom smeekt zijn hart om dat Water des Levens, om Christus. Och geliefden, dan is het helder waarom dat er in onze tekst staat. David kreeg lust! Want die lust, die genadelust, die moet je krijgen bij God vandaan. Die lust, die moet je geschonken worden uit het eeuwige welbehagen des Vaders. Ja die lust moet God zelf in je ziel werken. En als de Heere die lust niet werkt geliefden, in uw en jouw en mijn ziel, dan zijn er heel andere lusten in ons hart te vinden. Namelijk, de lusten der zonden, want die hoeft je niet te krijgen, die heb je al! Ontelbare gekende lusten, en nog veel meer onbekende lusten. O, als de Heere die lust niet werkt met het Water des Levens, dan wordt onze mensenziel vervuld met gruwelijke lusten, met walgelijke lusten, met verschrikkelijke zondelusten!

Want geliefden, wij mensen, wij hebben de Heere moed- en vrijwillig de rug en de nek toegekeerd. We hebben ons in de armen van de duivel geworpen! Ja, we hebben ons in een drievoudige dood geworpen: een geestelijke dood, een tijdelijke dood en een eeuwige dood. We zijn Gods beeld kwijt geraakt, geliefden. En we zijn op weg gegaan naar de eeuwige smarten van de hel, waar nimmer één druppeltje water nog ontvangen zal worden. Ach weet u, Eva kreeg in het Paradijs ook lust. Ze kreeg namelijk lust om te eten van die boom der kennis des goeds en des kwaads, omdat de duivel haar dat had ingefluisterd. En als Eva doorbreekt in die duivelse lust, dan grijpt ze de vrucht van die verboden boom, om in een schrikkelijke verwoesting neer te storten. En vervolgens, geliefden, vervolgens wordt ze opnieuw vervuld met een duivelse lust, namelijk om ook haar man te doen eten van die verboden vrucht. Want zonde hijgt naar zonde; zonde baart zonde; zonde begeert zonde en door die gruwelijke zondeval wil Eva niets liever dan haar man meeslepen naar de hel. En zo liggen die twee daar geliefden, verdoemd en verloren, en neergestort van de top van eer in eeuwige verwoesting. En in Adam is het ganse menselijke geslacht begrepen. U en jij en ik van nature. O, geliefden, in Adam is het ganse menselijke geslacht vanaf de prilste ontvangenis verdoemelijk voor God. En een mens doet dan van nature ook niets anders dan God tergen met zijn

woorden en met zijn gedachten, met zijn gevoelens en met zijn daden. Ja, geliefden, er leeft in ons mensen niets anders dan een lust des vleses en een lust der hel. En we maken ons dag na dag rijp voor onze eeuwige verdoemenis, in die buitenste duisternis. Maar geliefden, bent u daar al bevindelijk achter gebracht? Ach u kunt dat misschien beamen en u kunt dat misschien geloven en u kunt dat met een historisch geloof onderschrijven, maar geliefden, dat is alles te kort, want u zult het bevindelijk en dus met uw hart moeten leren kennen. Een goddeloze! Een doodschuldige en een doemwaardige voor God te zijn.

O, dan leert ge ook in verdriet voor God uit te roepen: "Heere, kruisig toch die verschrikkelijke lusten! Heere, ken ze toch! Heere, verzoen ze toch en leer mij toch om die zonde en die goddeloosheden en die verdorvenheden achterwege te laten." Ach geliefden, wat zou het groot zijn als u daarvan weten mag in uw leven. Want dat leren al Gods ware keurlingen kennen. Als ze in waarheid te maken krijgen met het wederbarende werk Gods, o dan gaat de Heere ze de spiegel van Gods wet voorhouden. En dan gaan ze bang worden voor zichzelf. Dan gaan ze benauwd worden om allerlei dingen te ondernemen, want dan weten ze dat er uit hen geen vrucht zal zijn in der eeuwigheid, waar de Heere blij mee is, Ja, dan leren ze de lust tot dit Water kennen en dus de lust tot Christus, die dierbare Zaligmaker, om uit Hem en door Hem God groot te maken. En zo komt dus openbaar, geliefden, dat de lust tot dit Water daar geboren wordt, waar een mens bevindelijk zondaar voor God wordt. En waar een mens in rouwklagen vanwege die zonden over de aarde gaat, ja waar de mens de ware droefheid over de zonden, en de droefheid tot God leert kennen. En waar die mens naar Johannes 16 vers 8 overtuigd wordt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Het is daarom ook niet zo verwonderlijk, geliefden, dat in onze tijd nog maar zo zelden de lust tot dit Water wordt gevonden. Want een mens wil niet meer horen van zonde en van schuld, van hel en van verdoemenis. En een godsdienstig mens helemaal niet! Want die draagt toch het teken van het verbond op zijn voorhoofd. Die is daardoor toch ingelijfd in het genadeverbond, die behoort daardoor toch bij het zaad van Abraham, die mag daardoor toch alle beloften aan Abraham gegeven toe-eigenen. En dan hoeft er toch niet meer gesproken te worden over Adam! Dan hoeft die zondeval toch niet meer genoemd te worden! En dan hoeft toch niet meer aangewezen te worden dat de mens op weg is naar de hel, want in dat verbond ligt de hemel open voor hen. Maar geliefden, het oude volk wist dat zo goed. Adam niet geleerd, is Christus niet begeerd. Want het verlangen naar het Water des Levens komt slechts daar, waar een mensenkind in het effen recht des Heeren wordt geleid. *En waar een mensenkind in het licht van de ware [...ontdekking...] waarachtige zelfkennis opdoet. Want dan komt er ook het verlangen naar die waarachtige [...Bron des Levens...].* Ja, dat hunkeren naar het Water des Levens komt slechts daar waar een mens over die weg van Gods recht moet omkomen. En waar die mens op dat plekje gebracht wordt waar hij dat recht Gods moet gaan omhelzen en het moet zeggen "Heere, Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig!" Ja geliefden, de ware dorst naar Christus komt slechts daar, waar het mensenhart volkomen verbrijzeld wordt onder de mokerslagen van Gods wet en waar een mensenkind zich naar Gods recht heeft leren kennen als een goddeloze, als een onrechtvaardige, een onheilige, een doodschuldige en een doemwaardige, voor wie geen andere toekomst meer mogelijk is dan het hellevuur.

O, dan wordt daar gesmeekt "Wie zal mij het water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is? Wie zal mij Christus schenken, dat waarachtige Water des Levens?" Kent u dat plekje, geliefden? Bent u misschien nog

op dat plekje? Is dat misschien de roep welke in uw bestaan gehoord wordt keer op keer? Och geliefden, dan moet u maar niet te snel ja knikken. Want weet u, er zijn mensen die denken zondekennis te hebben en die denken dat er verlangen in hun ziel is naar Christus, omdat ze eens knepen in het geweten hebben gekregen, onder een ernstige prediking omdat ze eens iets hebben gehoord van de donder van Gods wet en iets hebben gezien van de bliksemen van Gods toorn. En dat ze iets hebben gevoeld van de scherpste van dat tweesnijdend scherpe zwaard van Gods Woord. O wat hebben ze toen in hun bed liggen woelen en liggen draaien. En wat hebben ze toen gesmeekt, "Heere, help me toch! Heere, red me toch! Heere, verlos me toch!" En toen kwamen ze er ineens achter dat dat roepen toch aangeeft, dat de Heere in hun leven is begonnen. En toen hebben ze maar de sluitrede gemaakt dat ze dus bij Gods volk behoren, want als de Heere in je leven begint, dan maakt Hij Zijn werk dus ook af! Maar geliefden, het mag dan groot zijn die dingen te hebben ervaren. Maar als dat alles is in uw leven, o hoort dan toch, want dan zal dit waar ge op steunt uw hand komen te doorboren. Immers, het is u dan toch om niets anders te doen geweest, dan om uw redding uit het hellevuur. En dan om uw toekomst in de hemel! Het ging u dan toch alleen maar om uw eigen zaligheid en uw eigen geluk! Maar nooit ging het u om God en nooit was het u te doen om de verheerlijking van Gods deugden en nooit had ge waarachtig dorst naar Christus, dat Water des Levens. En de Heere zal dan ook niets anders tegen u zeggen dan "Ik ken u niet, vanwaar ge zijt. Wijkt van Mij af, gij werker der ongerechtigheid." David mag komen verwijzen, geliefden, naar de ervaring van al Gods kinderen. David mag ons vanavond aanwijzen dat de lust tot dit Water, de lust tot Christus, het verlangen om in Hem weg te smelten en om uit Hem en door Hem God groot te maken, door het ware werk des Heeren, wordt beleefd. O, geliefden, zie het dan toch na, want met een tekstje en een versje en een traantje zult u niet behouden worden. En God is vrij, o zeker. Het is vrije, soevereine genade! Maar geliefden, de Heere werkt de lust tot dit Water in de ziel van een iegelijk waarvan de naam geschreven staat in het Boek des Levens des Lams. En als de Heere dat komt uit te werken, dan gaat het altijd vanzelf. O dan gaat het altijd vanzelf! Dan hoeft de Heere maar te spreken en dan is het al zover. Kijk eens naar Saulus, bij Damascus. O daar klinkt het Woord des Heeren en daar ligt hij al! Het is gebeurd! En uit mijn eigen leven kan ik u hetzelfde vertellen. O geliefden, als de Heere gaat beginnen, dan is er geen tegenstand meer mogelijk en dan gaat het werk des Heeren vanzelf. Dan vallen alle beletsels weg. Dan worden alle hindernissen opgeruimd en alle tegenwerpingen die verdwijnen als sneeuw voor de zon. Want de Heere heeft een gewillig volk op de dag van Zijn Heirkracht. De Heere werkt altijd onwederstandelijk. Hij spreekt en het is er; Hij gebiedt en het staat er. En geliefden, de Heere werkt ook altijd door de onmogelijkheid heen. Ja daar, waar een mens nooit water uit Bethlehems bornput zou kunnen krijgen. Daar, waar de weg ten eeuwige leven volkomen geblokkeerd lijkt. Daar, waar niets anders meer mogelijk is, dan verloren te gaan. Daar werkt de Heere het ontsluiten van de levensbron. Daar gaat de Heere erop aanwerken om een mensenkind over een weg van recht Christus te schenken. Ja, daar werkt de Heere die roep van onze tekst: *"Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?"*

O geliefden, daar willen mensenkinderen niets anders dan zich verliezen aan die alldierbaarste Zaligmaker, Die Zijn leven zal uitgieten aan dat vloekhout van Golgotha, Die neder zal dalen in de diepste put van de hel. Ja, Die alle brood en water zal missen om de grootste der zondaren te redden en te verlossen. O

geliefden, als u denkt iets bij God vandaan ondervonden te hebben tot uw zaligheid, en u bent nog nooit gebracht op dat plekje der onmogelijkheid, en u hebt nog nooit beleefd dat u nooit meer zalig zou kunnen worden, dan moet u daar maar niets voor tellen, en niets voor rekenen. Dan moet u dat alles maar werpen voor de mollen en de vledermuizen. Want de Heere werkt altijd op de onmogelijkheid aan. Om het waar te kunnen maken wat de Heere Jezus zegt: *"Wat bij de mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God."*

Ja de Heere, o geliefden luistert toch, de Heere schenkt het ware leven slechts achter de dood. En de Heere gaat een mens slechts door de hel van de hel verlossen. En een mens krijgt slechts de zaligheid geschonken door de rampzaligheid heen. Want de mens moet verloren gaan met zichzelf, de dood in en de hel geopend zien, om Christus geschonken te krijgen van achter het recht. En dan weet ik het wel geliefden, vandaag en op vele plaatsen, veel te veel, heeft men de mond vol van genade voor recht. En dat omkomen onder en door het recht dat verwijst men naar de prullenbak. Want, zo zegt men, dat is bedacht door de mensen van het gezelschapsleven. Maar geliefden, het is naar de Schrift. Want de Heere zegt het Zelf, *"Sion zal door recht verlost worden en haar wederkerenden door gerechtigheid."*

De Heere zegt het Zelf, "De doden zullen de Stem horen des Zoons Gods en goddelozen zullen om niet gerechtvaardigd worden en vijanden zullen met God worden verzoend." Bent u dat al geworden? Och er schreef eens iemand aan mij, "Dominee, ik zou zo graag een vriend van God willen worden!" Toen heb ik teruggeschreven, "Vraag eerst maar of de Heere u een vijand wil maken." Want alleen vijanden worden met God verzoend. En als een mens in de beleving nooit die gruwelijke vijandschap in zijn hart tegen God heeft ontdekt, geliefden, dan is hij nooit op het plekje der onmogelijkheid terecht gekomen. En de Heere werkt alleen maar door de onmogelijkheid heen. O, ik weet het wel. Wij zien onszelf zo graag als vrome, ernstige vrienden van de waarheid! En wij willen altijd zo graag iets voor God neerleggen en iets bij God aanbrengen en laten opschrijven tot onze zaligheid. Ja komend uit het werkverbond willen we altijd ons behoud verdienen. Maar geliefden, wij werken op het leven aan, maar God werkt op de dood aan. En wij werken op de hemel aan, maar God werkt op de hel aan, want helwaardigen worden gezaligd en goddelozen worden opgeroepen van het vlakke des velds, waar ze vertreden liggen in hun geboortebloed en ten dode opgeschreven zijn. En dezulken zullen het horen uit de mond des Heeren: "Leef, ja leef!" Teneinde deelgenoot te worden van de zaligheid en het Water des Levens geschonken te krijgen om niet, om uit en door Christus God groot te maken. Och geliefden, zie het eens na in uw leven, hoe het met u is. En wees dan bedacht op uw arglistig hart. Want we zijn vaak zo slim dat we een soort derde weg bedenken. O, als ik dan tegen iemand zeg, "Maar bent u nog onbekeerd?" Dan zegt die man, "Nou, nou, dominee, nee nee, zo is het toch niet!" En als ik dan zeg, "Maar bent u dan bekeerd?" "Nee, nee, dat durf ik ook niet te zeggen!" Ja maar, hoe is het dan? Want het is van tweeën één, geliefden. Een tussenweg, een beetje bekeerd en een beetje onbekeerd en een beetje een kind van God en een beetje een kind van de wereld, dat kan niet. Het is van tweeën één. O, zie het toch na hoe het is en vergis u dan niet! Van nature zijt ge allen kinderen des satans. Van nature ligt ge verloren als een brandhout in het hellevuur. En door Gods genade en wederbarende kracht zult ge uit dat hellevuur gehaald moeten worden als een brandhout. O, zie toch na, of ge daar al van weet en of in waarheid die roep al geklonken heeft in uw leven, "Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?" Dan willen we nu eerst met elkaar gaan zingen uit Psalm 73 en daarvan het 13e

zangversje: "Wien heb ik nevens U omhoog, wat zou mijn hart, wat zou mijn oog op aarde nevens U toch lusten? Niets is er, waar ik in kan rusten." Het 13e zangversje van Psalm 73.

*Wien heb ik nevens U omhoog,
wat zou mijn hart, wat zou mijn oog
op aarde nevens U toch lusten?
Niets is er, waar ik in kan rusten.
Bezwijkt dan ooit in bitt're smart
of bangen nood mijn vlees en hart,
zo zult Gij zijn voor mijn gemoed
mijn rots, mijn deel, mijn eeuwig goed.*

Wanneer we dan nu met ons **tweede aandachtspunt** stilstaan bij het verkrijgen van dit Water, och geliefden, dan worden we door onze tekst verwezen naar Bethlehems bornput, die in de poort is. Weet u, in het oude oosten had je twee soorten putten. Je had een graafput en je had een bornput. Een graafput, dat is dus een put die door mensen wordt gegraven. Abraham en Izak hebben op hun reizen regelmatig putten gegraven. En men groef dan net zolang tot men bij het grondwater terechtkwam, om dan kinderen en dieren te laven uit die put. En dat water uit die put, dat kon best koel zijn, koud zijn zelfs. Maar dat was het maar een ogenblikje want dat water nam heel snel de temperatuur aan van de omgeving en dan was het niet meer te drinken. Je had ook bornputten. Dat waren putten die hoefde je niet te graven, want die waren er al. Die waren er al van de schepping en het water borrelde daarin op uit ongekeende diepten. Het water van een bornput is altijd fris. Och geliefden, dan zien we twee putten. En dan zie ik naar zo'n graafput en een graafput, dat is mensenwerk. Een graafput, daar is een mens aan het werk gegaan. En zo zijn er heel wat mensen die een menselijke bekering hebben door menselijk graafwerk. En die een menselijke bevinding hebben door alles wat ze zelf gedaan hebben en meegemaakt. En die een menselijke goedkeuring hebben voor hun eigen menselijke graafwerk. Je zou deze mensen 'doe-het-zelf-christenen' kunnen noemen. Ze hebben alles zelf gedaan. We komen er in onze tijd zoveel tegen, geliefden, die hebben zichzelf bekeerd. Die hebben zelf Christus aangenomen. Die zijn tot geloof gekomen. Dat kun je toch vandaag aan de dag vernemen? Dan zegt iemand tegen je, "Maar bent u al bekeerd? Bent u al tot geloof gekomen?" Al die doe-het-zelf-mensen, die doen het allemaal zelf. Zogenaamde christenen. En je hoort het altijd aan hun manier van vertellen, want dan zeggen ze, "IK ben bekeerd! En IK ben tot geloof gekomen. En IK heb Jezus aangenomen. En IK ben zo aangenaam gesteld geweest onder de bediening van Gods Woord. En IK heb kortgeleden zo kostelijk mogen kerken!" Allemaal 'ik' en nog eens 'ik'. Allemaal graafputten! En geliefden, dat water uit die graafputten is dus in het begin heerlijk fris. Maar naar verloop van tijd neemt het de temperatuur van de omgeving aan en dan wordt het brak en lauw en dan kun je het alleen maar uitspuwen uit je mond want je wordt er misselijk van. En als je een glas water uit die graafput tegen het licht houdt, dan zie je hoe troebel het is en hoe onzuiver het is. En je proeft telkens weer het menselijke, het nagemaakte, het bijna-christen-zijn, het bijna-kind-van-God-zijn, het bijna-wederom-geboren-zijn en het bijna-bekeerd-zijn. Maar als je bijna wederom geboren bent, dan ben je niet wederom geboren, hoor geliefden! En als je bijna bekeerd bent, ben je dus niet bekeerd! En als je bijna een kind van God bent, ben je dus een dwaze maagd en dan ben je dus geen kind van God en dan mis je de olie des Geestes in de vaten. En de poorten van Gods

Koninkrijk gaan slechts open voor waarachtig wederom geboren kinderen des Heeren, die over een weg van recht in Christus zijn ingelijfd. Ja, die Christus geschonken hebben gekregen van Israëls God en die door het bloed van Christus zijn gewassen van al hun vuile zonden en die in de dadelijkheid bekleed zijn met de gerechtigheid, de heiligheid en de heerlijkheid van Christus. Och geliefden, laat toch eens nazien hoe het met u is! David, hij wil geen water uit een graafput, geliefden. Want David heeft in die graafput, in zichzelf, de dood gevonden. David, o, hij was er zo bevindelijk achter gebracht, dat de mens vijandig doodgevallen is in een drievoudige dood en dat er van mensenwerk niets goeds te verwachten is. Daarom moet hij water hebben uit een bornput. Dan moet ik u gelijk waarschuwen, ach u weet het wel, ik behandel u eerlijk, nietwaar? Een graafput kan als twee druppels water lijken op een bornput. Want geliefden, daar is ook gemene genade. En door de gemene genade des Geestes kan een mensenkind als twee druppels water lijken op een echt kind des Heeren, maar het net niet zijn. Net niet. Denkt u eens aan Achitofel. O, David was in aangenaamheid met Achitofel sprekende en Achitofel verhangt zich. Denk eens aan Judas. Judas, die het Woord des Heeren zo zuiver heeft verkondigd. Judas, die zieken de handen heeft opgelegd en duivelen heeft uitgeworpen. Judas, hij verraad zijn Meester en maakt een einde aan zijn leven. En geliefden, Simon de tovenaer en Demas, och geliefden, dan kunnen we daar en daar en daar wijzen, maar hoe is het dan hier vanbinnen bij ons? Och, dan moet ik denken aan een Thomas Shepard, die daar spreekt over de evangelische huichelaar die naar vreselijke overtuigingen zover komt dat hij een soort verzoening smaakt, een soort verzoening. En hij zegt, "Zoekt de Jezus! Hij de mijne en ik de Zijne!" Maar geliefden, hij heeft nog nooit te maken gekregen met het recht van God. En hij heeft dat recht van God nog nooit moeten billijken en toevallen en omhelzen. O, zo één heeft dus nog nooit Christus in waarheid geschonken gekregen, want Christus wordt je alleen geschonken van achter het recht. En dus, nadat je in een punt des tijds van de vierschaar Gods verloren bent gegaan met jezelf. O, David, hij vraagt om het levende Water van de levende God, uit die ware bornput van Bethlehem. En waarom nu uit Bethlehem? Ach geliefden, dat is toch de plaats waar Christus geboren zal worden? Dat is toch de plaats waar die lieve Zaligmaker het leven op aarde zal zien? Dat is toch de plaats waar die Messias, die alleraanbiddelijkste hemelse Bruidegom het aardse lichaam zal aannemen? O, waar Hij, die blank is en rood en Die de banier draagt boven tienduizend, Zijn aardse leven zal beginnen. Om te volbrengen wat Hij beloofd heeft in de raad des vredes aan Zijn Vader. Bethlehem, dat is toch de plaats waar Hij gewonden in doeken ligt, in de kribbe? En waar Hij begint aan die weg van lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid, om goddelozen te zaligen uit genade om niet. David, hij wil het water uit die ene bornput en alle bornputten in het land doen verder voor David niet mee. Och geliefden, David wil dat water, dat leven uit Christus! En alle andere bronnen van zogenaamd leven tellen voor David niet mee.

En David gaat er nog iets meer bij zeggen, geliefden. Want hij spreekt over het water uit die bornput te Bethlehem, die in de poort is. Hoort u hoe David separeert? Elke keer weer iets aanwijst? Misschien hebt u gedacht, "Wel, in Bethlehem zijn wel meer bornputten!" "Nee", zegt David, "Het gaat maar om één bornput. Die bornput die in de poort is." En geliefden, in het oude oosten, was de poort de plaats waar de rechterstoelen staan en waar de rechter zetelt. David, hoort u het, David wil dus slechts water ontvangen in een weg van recht! Hij wil alleen dat water uit Bethlehems bornput die in de poort is! En dus is er maar één bornput waaruit het water geput mag worden. Waaruit het water geestelijk opborrelt uit de

onbegrijpelijke diepten van het welbehagen Gods. Die bornput bedoelt David. Dat water, Christus, och geliefden, als wij Christus zaligmakend geschonken willen hebben, dan moeten we Hem dus bedelen bij God vandaan, achter het recht. Nergens anders vandaan, want het Water des Levens is alleen te vinden in de bornput te Bethlehem, die in de poort is. Elke andere weg is een leugenweg, geliefden! O, wat wil ik u dat met klem zeggen, wat de hedendaagse godsdienst er ook van maakt. Christus ontvang je alleen van achter het recht over een weg van recht. O, dat we dat toch nooit zouden vergeten. En al spreekt men heden ten dage praktisch nergens meer over Gods recht en wordt er alleen maar gesproken over Gods liefde en over Gods barmhartigheid en over Gods genade en Gods ontferming; David weet het precies, geliefden, en David komt ons de weg te wijzen. Eén poort is er! In Bethlehem, waar die ene bron is en daaruit wil hij water. Och geliefden, dan is het noemen van een bornput te Bethlehem eigenlijk al de punt van een naald. Maar die punt van die naald is nog veel te breed want dan moet er nog veel verder separeren. Want het gaat om die ene bornput in Bethlehem, die in de poort is. Een mensenkind zal alles moeten verliezen en moeten sterven over een weg van recht om naar Gods gerechtigheid verloren te gaan. En pas dan, van achter het recht, wordt Christus, het Water des Levens, een mens geschonken. Eén bornput, die in de poort is. Eén Water, één Zaligmaker, één God de Vader, één God de Zoon en één God de Heilige Geest. Ook al probeert men in onze gruwelijke tijd alle godsdiensten gelijk te stellen. En dat Water kende David, o zeker! En naar dat Water, naar Christus, verlangt David. O geliefden, David sterft liever dan ander water te drinken. Och, hoe is het dan bij u? Is er bij u ook rechtsliefde te vinden, omdat u geen andere weg wilt bewandelen dan de weg van Gods recht? En is er bij u liefdesrecht, omdat u nimmer zalig zou willen worden dan in de verheerlijking van Gods recht, omdat het ook u alleen te doen is om dat Water, dat Leven, om Christus, uit de bornput welke te Bethlehem in de poort is? Maar geliefden, dat betekent tegelijk dat het voor ons onmogelijk zal zijn om aan dat water te komen. U moet het zich maar voorstellen; al zouden wij naar die poort gaan en al zouden wij bij die rechters komen, en wij zouden om dat water vragen, dan zouden we voor die rechters niet kunnen bestaan! Wij, als goddelozen, wij als verdorvenen, wij als verdoemden! O, geliefden, we zouden dat water nooit kunnen bekomen. En, in ons tekstgedeelte wordt ons nog iets getoond. Want, daar is dat rondzwervende Filistijnenleger. Daar zijn die vijanden van die kinderen Gods, in dat dal der reuzen. En daar staan wachtposten bij die poort! O, geliefden en die zullen dus allemaal verslagen moeten worden, wil je dat water uit die bornput die te Bethlehem in de poort is, kunnen bekomen. Merkt u het? Dan is het onmogelijk. O, al Gods volk komt er achter dat het onmogelijk is, dat het verloren is, dat het kwijt is. En, ze worden het daar nog mee eens ook, want ze leren Gods recht te omhelzen. Ze zeggen het, nooit zalig te willen worden ten koste van Gods recht en Gods deugden. O geliefden, wat is het dan duidelijk dat dit water je gegeven moet worden en dat David daarom zegt "Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?"

En toch ontvangt David dat water. Weet u hoe? Omdat daar drie helden zijn. Drie helden, die daar uittrekken om dat water te halen. En geliefden, dat mogen we op een geestelijke wijze verstaan. O, vanwege de tijd moet ik kort zijn. Drie helden, geloof, hoop en liefde. En die drie helden, die worden door de meerdere David beschikbaar gesteld aan al die waarachtige keurlingen Gods. En die drie helden gaan uit, die drie helden van David. En ze verslaan al die Filistijnen en ze putten het water uit Bethlehems bornput. Geloof, hoop en liefde. Ach geliefden, het geloof

ziet geen dood en vreest geen Filistijnen want er is geen hel en verdoemenis voor degenen die in Christus zijn! En wat de wereld overwint, dat is het geloof! Het waar zalmakend geloof. Ja, dat geloof is Christus omhelzen en Gode verheerlijken en zielzaligend. Het geloof is het instrument waardoor de weldaden Christi worden toegepast. En die tweede held, de hoop, och geliefden, dat is de hoop die hoop tegen hoop ophopen. En de psalmist zegt het, "Hoopt op den Heere, gij vromen; is Israël in nood, er zal verlossing komen." En de derde held, dat is de liefde. De liefde van God en de liefde tot God, als wederomstuitende daad Gods. En de liefde is sterker dan de dood en vele wateren zullen de liefde niet kunnen uitblussen. En deze drie helden worden ter beschikking gesteld door die meerdere David. En daardoor mogen ze het beleven om over een weg van recht, van achter het recht, Christus geschonken te krijgen, het Water des Levens. Om uit en door Christus, God Drie-enig te verheerlijken.

Ach geliefden, dan zal het ons niet verwonderen dat we met ons **derde aandachtspunt** bij David een eindigen in God met dit water zien. Want als David dit water krijgt aangereikt, dan gaat hij het als een plengoffer voor Gods heilig aangezicht uitgieten en dan gaat hij daardoor heenwijzen naar Christus, het Water des Levens, Die Zijn dierbaar bloed zal uitgieten tot verzoening van de zonden van Gods keurlingen. O, dan mag daar David wijzen op dat bloed des Nieuwen Testaments hetwelk vergoten wordt tot zaligheid van hen, waarvan de namen gekerfd staan in de handpalmen des Heeren. O, dan mag David in Christus eindigen. En dan mag David in God in Christus zijn zaligheid vinden. O geliefden, wat is dat groot; en wat zal die David zichzelf dan kwijt zijn in God, om God te verheerlijken en God te prijzen. Och en dan ten laatste, wat zijn er toch een mensen voor wie hun bekering alles is! Voor wie hun zaligheid alles is! Voor wie hun bevindelijkheden alles zijn! Maar geliefden, de Psalm zegt het: "Die God is onze Zaligheid!" O, voor David is God in Christus zijn zaligheid. Hoe is het dan bij u? Hoe is het dan bij jou?

O onbekeerden onder ons, wat zijt ge altijd vervuld met dat water der zonde en wat leeft ge uzelf, o zeker, vroom en ingetogen en ernstig, uit in de zonden! En wat is het altijd maar weer ik en ik en nog eens ik, ook bij de godsdienst. Maar zie toch, onbekeerden, dat ge op weg zijt naar dat oord waar ge geen druppeltje water te drinken krijgt. Waar er zelfs geen tranen geschreid worden omdat die dan nog gebruikt zouden worden tot lessing van de dorst. En laat u vanavond toch nog ernstig waarschuwen. Het is nog genadetijd.

En bekommerden onder ons, o, wat hebt ge uzelf leren kennen in uw goddeloosheid, in uw verdorvenheid, in uw doemwaardigheid, in uw gruwelijk indrinken van de zonde en uitleven van uw vleselijke lusten. En wat weet ge het, verloren, kwijt, naar Gods recht zult ge niet voor God kunnen bestaan en aan dat Water des Levens zult ge niet kunnen komen, want dat is slechts te vinden in Bethlehems bornput die in de poort is. Maar geliefden, wat hebt ge als bekommerden toch ook zicht gekregen op die Zalmaker. O wat hebt ge Hem mogen zien in Zijn dierbaarheid, in Zijn beminnelijkheid, in Zijn aanbiddelijkheid en gepastheid. En wat hunkert ge ernaar om in Hem verslonden te liggen, om uzelf kwijt te zijn aan Hem. O, bekommerden, vraag de Heere dan maar om door te komen trekken en om u te brengen op dat plekje waar het eeuwig voor u kwijt is, om daar te beleven dat Christus tussenbeide zal treden en het waar zal maken: "Ik voor u, daar ge anders de eeuwige dood had moeten sterven", om door Zijn bloed

gereinigd te worden en met het fijn lijnwaad van Zijn verdiensten bekleed te worden.

En volk des Heeren, dat hebt ge mogen beleven. Niet uzelf aangepraat, niet gepakt, niet zelf gedaan! O, ge hebt het gekregen bij God vandaan! Ge hebt het beleefd, ge kunt het plekje aanwijzen en ge kunt het vertellen. O, onbegrijpelijk, zo groot en zo kostelijk. Maar volk, wat zijn er vaak Filistijnen op de been. En wat maken ze het u vaak moeilijk. En wat zijn er van die binnenpraters die de buitenpraters gelijk geven. O, volk, vraag de Heere toch maar om u water te brengen uit Bethlehems bornput die in de poort is; om Christus aan uw ziel bij vernieuwing toe te passen. Vraag de Heere maar om u eens te brengen in die binnenkamers. Want dan zult ge beleven wat het is, dat die Bruidegom Zijn linkerhand onder uw hoofd legt en met Zijn rechterhand u komt te omhelzen en dan zult ge de kussen Zijns monds gevoelen, ja, dan zult ge genoemd worden met de naam, die ge alleen zelf kunt zeggen en weten. O volk, zie er dan maar naar uit, om eens eeuwig God groot te maken, verlost van het lichaam der zonde! Nooit meer God verdacht houden! Nooit meer aan Zijn Woord twijfelen, maar eeuwig zingen van Gods goedertierenheden. O volk, verlang er maar naar. Zing er maar van. Spreek er maar over, tot eer van de Drie-enige God. Och schenke de Heere ons dan wat Zijn Naam verhoogt en verheerlijkt; nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Dankgebed.

Tot slot willen we dan met elkaar zingen uit de 42ste Psalm en daarvan het eerste zangversje. "'t Hijgend hert der jacht ontkomen, schreeuwt niet sterker naar 't genot van de frisse waterstromen, dan mijn ziel verlangt naar God.'" En wat er verder volgt uit het eerste zangversje van Psalm 42.

*'t Hijgend hert, der jacht ontkomen,
schreeuwt niet sterker naar 't genot
van de frisse waterstromen,
dan mijn ziel verlangt naar God.
Ja, mijn ziel dorst naar den HEER';
God des levens, ach, wanneer
zal ik naad'ren voor Uw ogen,
in Uw Huis Uw naam verhogen?*

Gaat dan heen in vrede en ontvangt de zegen des Heeren.

Zegenbede.